

K. (Karin) van der Velden
Beschermingsbewindvoerder bij Stichting CAV.

“DAT MIJN BEWINDVOERDER AL AAN DE SLAG VOOR ME GING, VOORDAT HET BEWIND OFFICIEEL WAS GEREGELD, GAF MIJ VERTROUWEN.” – SADIJA

“DE BRIEVEN VAN DE SCHULDEISERS KON IK VOORTAAN METEEN DOORSTUREN, DAT GAF ME DIRECT VEEL RUST.” – ISMAEL

HOE ERVAREN CLIENTEN BESCHERMINGSBEWIND?

Op een maandagmiddag rijd ik naar twee van mijn cliënten. Ik wil graag weten hoe zij het bewind ervaren. Twee verhalen die laten zien hoe mooi het werk van een bewindvoerder kan zijn. Vanuit een chaotische situatie met veel stress de helpende hand bieden, om te zien dat als er weer rust is, mensen hun leven weer kunnen oppakken. De uitdaging daarbij is om te gaan met een grote diversiteit aan cliënten. De samenwerking verloopt soms stroef, cliënten zijn nu eenmaal niet altijd even begripvol over de beslissingen die ik neem. Mijn cliënten Sadija en Ismael laten zien dat ze openstaan voor hulp en met hun positieve instelling zoeken we samen naar de best passende oplossing.

In gesprek met Sadija en Ismael

Het verhaal van Sadija: “Ik kon niet wachten tot ik onder bewind kon, eindelijk rust!”

Sadija is 39 jaar en woont in een rijtjeshuis met twee meerderjarige, studerende kinderen, en haar dochter van elf jaar. Tijdens haar huwelijk zijn er schulden ontstaan; zij en haar partner hadden allebei een eigen bedrijf. De boekhouding loopt niet goed en door tegenvallende inkomsten lopen de schulden op tot 100.000 euro. Zo leven ze jarenlang met deze enorme schuldenlast. Dit geeft hen uiteraard veel stress. Sadija vertelt dat ze in die periode nooit spontaan haar telefoon opneemt; niet graag de deur open doet als de deurbel gaat en altijd bang is om met de auto op pad te gaan, vanwege openstaande boetes en onbetaalde wegenbelasting. De zorgverzekering is al jaren niet betaald en er is dus ook al jaren geen aanvullende verzekering. Enkele keren wendden zij en haar partner zich tot de gemeente voor hulp, maar omdat ze ondernemer zijn, wordt het verzoek om hulp afgewezen. De schuldenlast blijft oplopen.

Een aantrekkelijk toekomstbeeld

In oktober 2019 meldt Sadija zich, toen nog met haar partner, bij mij. Haar partner werkt dan in loondienst en Sadija als freelancer. Ik zie dan wel mogelijkheden om ze een stabiele situatie te bieden. Schuldhulpverlening was iets voor een later moment, omdat Sadija nog steeds als freelancer werkte en ik weet dat de gemeente waar zij woont, hier niet veel voor doet. Alleen al het toe-

komstbeeld dat er geen post en geen deurwaarders meer bij hen komen, is erg aantrekkelijk en een verzoek voor beschermingsbewind op grond van de schulden wordt bij de rechtbank ingediend.

Nog voor het verzoek bij de rechtbank in behandeling is genomen, laten Sadija en haar partner weten dat ze uit elkaar gaan. Sadija heeft onvoldoende eigen inkomsten en is aangewezen op een bijstandsuitkering. Haar partner verlaat de woning en geeft aan geen bewind te willen. Nadat ik de rechtbank hierover geïnformeerd heb, laat die weten pas beschermingsbewind uit te spreken als de scheiding is uitgesproken. Omdat het geen makkelijke scheiding is, duurt dit tot oktober 2020. Vanaf dat moment ben ik bewindvoerder van Sadija, een alleenstaande moeder in de bijstand, want wegens de coronamaatregelen heeft zij geen inkomen meer uit haar freelance werkzaamheden.

“Als je kijkt waar ik vandaan kom, valt bewind alles mee.”

Sadija vertelt tot mijn verbazing dat ze heeft uitgekeken naar dit moment: “Ik kon niet wachten tot het zo ver was! Door mijn ellendige situatie werd ik in alles belemerd: mijn werk, mijn gezin, mijn sociale contacten.” Omdat ik me goed kan voorstellen dat het voor haar lastig was om zo lang te moeten wachten op de beschikking, vond ik het vanzelfsprekend om haar in die periode toch alvast op weg te helpen. Ik heb haar steeds laten weten welke stappen ze moet zetten om de financiële problemen niet nog erger te laten worden. Sadija vertelt

dat het, zeker als je kijkt waar ze vandaan komt, alles mee valt om onder bewind te staan. Ze krijgt geen telefoontjes meer van schuldeisers, er komt geen post meer, ze schrikt niet meer als de telefoon gaat en kan met een gerust hart met de auto de weg op omdat er met het CJIB een regeling is afgesproken voor de openstaande boetes. Voor Sadija is het in onze samenwerking belangrijk dat er vertrouwen is. En dat ze al hulp kreeg voordat het bewind was uitgesproken.

Nog geen groen licht voor schuldhulpverlening

Het is goed om te horen dat ze kan waarderen dat ook slecht nieuws duidelijk wordt gecommuniceerd. Ze doet hiermee op het nieuws dat er toch nog een aantal oude belastingaangiftes gedaan moeten worden, voordat zij zich kan aanmelden bij schuldhulpverlening. Omdat deze aangiftes van enkele jaren voor de start van het bewind waren, en zij in die tijd nog gehuwd was en ondernemer was, kan ik dit niet voor haar doen en is ze hier nu zelf mee aan de slag. Ik verwijs haar naar een boekhouder die dit vaker heeft gedaan voor cliënten van mij. Zodra ik zijn offerte heb, zal ik voor de kosten hiervan bijzondere bijstand bij de gemeente gaan aanvragen.

Soms is het goed om de regie uit handen te geven

Sadija verwacht nog wel een aantal jaren onder bewind te blijven, maar vindt dat niet erg. Het geeft rust en ruimte om aan haar toekomst te werken. Ze is bezig met een thuisstudie voor pedagogisch medewerker en ze verwacht deze binnen enkele maanden af te ronden. Daarna kan ze aan het werk. Zonder het beschermingsbewind was deze studie haar niet gelukt, dan was haar hoofd te vol met de zorgen om de financiën en schulden. Haar advies aan iedereen met schulden is om echt hulp te zoeken: “Als de problemen te groot zijn, kun je dat nooit meer alleen oplossen. Het is dan fijn als een ander de regie overneemt.”

Op het moment dat de oude aangiftes gedaan zijn en verwerkt door de Belastingdienst, zal ik haar aanmelden bij de afdeling schuldhulpverlening van de gemeente waar zij woont. De schuldhulpverlener kan dan, omdat alle voorwerk is gedaan, direct aan de slag met het zoeken naar een oplossing voor de schulden.

Het verhaal van Ismael: “Die gasten helpen je.”

Ismael is 32 jaar, een alleenstaande jongeman die al jaren op zichzelf woont. Hij had altijd werk, verdiende in sommige periodes goed, maar wist het ook altijd goed uit te geven. Als voorbeeld vertelt hij lachend dat hij een keer zin had in pizza en spontaan naar Italië is gegaan om daar een echte pizza te gaan eten. In 2019 begint hij zijn eigen klusbedrijf waar hij de eerste maanden ook

goed mee verdient. Hij houdt ervan om vrienden te trakteren en helpt graag mensen die het minder goed hebben dan hijzelf. Door de coronamaatregelen vallen zijn klusopdrachten weg en zit hij vanaf maart 2020 zonder inkomen. Hier was hij niet op voorbereid!

Het begint met vergeten factuurtjes

Er waren al wat kleine betaalachterstanden van vergeten factuurtjes, maar zonder inkomen lopen de schulden wel erg hard op. In korte tijd was er een schuldenlast van ruim 6.000 euro, voor iemand zonder inkomen is dat zeker problematisch. De verhuurder heeft al een brief klaarliggen om een ontruiming van de woning aan te zeggen. Zijn moeder, die vroeger als bewindvoerder heeft gewerkt, helpt hem op weg. Totdat ze aangeeft dat het te persoonlijk voor haar wordt en haar zoon verwijst naar een professionele bewindvoerder. Via de gemeente komt Ismael bij mij terecht. We kunnen snel het verzoekschrift in orde maken, doordat Ismael alle informatie vlot aanlevert. Ik stel de verhuurder op de hoogte van het verzoek om het bewind en direct wordt er door hen enig uitstel van ontruiming gegeven.

Gelukkig werkt de rechtbank ook mee aan dit spoedverzoek en spreekt het bewind uit. Ondertussen wijs ik Ismael de weg naar de gemeente voor het aanvragen van een bijstandsuitkering en leg ik hem uit hoe hij toeslagen met terugwerkende kracht kan aanvragen. Ook is hij zelf aan de slag gegaan met zijn oude belastingaangiftes. Ismael geeft aan het erg fijn te vinden om onder bewind te staan. Hij ervaart nu rust en krijgt geen post meer. “Bij de intake had jij gezegd dat als er post komt, ik een foto mag maken en deze kan doormailen. Dat was zo fijn, daar heb je me zo mee geholpen. Daarnaast ben je zakelijk en professioneel, maar wel betrokken bij mij en mijn situatie.” Dat is natuurlijk prettig om te horen, ik realiseer me hiermee des te meer hoe belangrijk het tijdens die eerste fase is om zoveel mogelijk stress weg te halen. We willen natuurlijk graag werken aan zelfredzaamheid, maar dat komt later wel.

Inmiddels is Ismael weer aan het werk, in loondienst, als schilder. Het inkomen is op orde en regelmatig, de toeslagen zijn weer gestopt. Met de schuldeisers zijn regelingen afgesproken. Er is geld gespaard voor een dure tandartsbehandeling en afspraken bij de fysio kunnen ook weer doorgaan omdat er geld voor is.

Eerst akkoord van de bewindvoerder nodig

Het enige nadeel is dat hij niet meer spontaan iets kan afspreken met vrienden, omdat er eerst een akkoord van de bewindvoerder moet komen. Maar omdat het budget ruim is, is die ruimte voor verzoeken om extra geld er bijna altijd wel. Ismael weet ook dat, hoe meer hij nu

opneemt, hoe langer het duurt voor de schulden afgelost zijn. Zijn vrienden weten van zijn situatie af, hij is er erg open over naar iedereen in zijn omgeving: “Dit is gewoon wat ik nu nodig heb, en dat ik daar nu elke maand 128 euro voor betaal, daar heb ik geen moeite mee, we kosten allemaal geld.”

Ik leg hem uit dat bij aanvang van het bewind alle schuldeisers een brief krijgen. Daarin wordt gevraagd om alle post vanaf nu naar de bewindvoerder te sturen, om een opgave van het saldo en om uitstel zodat er tijd is om de schulden te inventariseren. Dat uitstel is erg fijn, dan komt er echt even ruimte om orde op zaken te stellen en vast te stellen hoe we de schulden gaan oplossen. Als Ismael aangewezen bleef op een bijstandsuitkering, was een traject schuldhulpverlening via de gemeente zeker nodig geweest. Nu hij weer een goed inkomen uit werk heeft, is dat niet nodig en wordt alles volledig betaald. Naar verwachting is over twee maanden alles afbetaald. Ismael springt zowat tegen het plafond van blijdschap als ik hem dit vertel tijdens ons gesprek!

Op naar een toekomst zonder bewind

Ismael ziet wel een toekomst zonder bewind voor zich. Zodra hij schuldenvrij is, gaat hij zijn vriendin ten huwelijk vragen en samen met haar een toekomst tegevoet. Daar past het bewind niet bij, daar zijn Ismael en ik het over eens.

Ik heb hem uitgelegd dat de beheerrekening van hem wordt en dat alle vaste lasten al op incasso staan. Zo is het straks niet heel moeilijk om zelf de financiën te doen. Hij is van plan om dan naar zichzelf elke week leefgeld over te maken, hij heeft gemerkt dat het best fijn is om te weten wat je per week te besteden hebt en je daar ook aan te houden. Tot slot geeft hij aan: “Het is heel fijn dat iemand je opvangt, zo zie ik dat echt. Ik kon alle problemen loslaten, dat was wat ik nodig had. Daardoor kan ik nu weer volop werken en goed verdienen!”

Wat deze verhalen mij vertellen

Uit deze verhalen blijkt maar weer hoe beschermingsbewind kan bijdragen aan het geven van een toekomst aan mensen die vastlopen in hun financiën en schulden. Het is fijn om orde in de chaos van anderen te scheppen en dat er de vrijheid is om per situatie een oplossing voor de schulden te zoeken. Soms met hulp van de gemeentelijke schuldhulpverlening, en soms kan dat ook prima zonder hulp van de gemeente.

Als ik deze maandagmiddag weer terugrijd naar huis, bedenk ik me dat ogenschijnlijk kleine werkzaamheden, voor mijn cliënten echt een verschil kunnen maken. Dat het vertrouwen dat Sadija me kon geven, te maken heeft met de tips die ik haar alvast gaf, voordat het bewind officieel werd. En dat de mogelijkheid voor Ismael om alle post van schuldeisers ongelezen door te kunnen mailen, hem zoveel rust gaf.